

каквото щеаха, таکо и
Сынъ человѣческій ще да
пострада ѿ нѣхъ.

13 Тогдѣ разглагола оуче-
ници ще, че За Іоанна крест-
тилъ имъ рече.

14 И като дойдохъ синъ
при народатъ, приближъ
Единъ человѣкъ при Іисусу,
които мѣ се кланяше,

15 И дѣмаше: Господи,
помилуй сына моего, защо-
то на нѣши мѣсацы се вѣс-
нѣва, и злѣ страда: и мнози-
го пѣти пада въ огнѧтъ,
и мнозиго пѣти въ водѣ та.

16 И привѣдохъ го при оу-
ченици ще твои, и не могъ-
ха да го исцѣлѧтъ:

17 И ѿговори Іисусъ, и рѣ-
че: ѿ брѣде не вѣрный, и
разврашенній, до когдѣ ще
вѣдемъ съ вѣсъ; до когдѣ
ще бы тжримъ; доведѣте
ми го тѣба.

18 И запрети Іисусъ на
вѣсъ, и азъ извѣзе извѣ-
нѣшъ, и ѿздрави момчѣ то
и онъ чѣсъ.

19 Тогдѣ пристажиша оу-
ченици ще при Іисусу, и ре-
коха мѣ: защо не можех-
те да го изгѣниме;

20 И Іисусъ имъ рече: За-
ваше то не вѣрствie. Защо-
то истина ви говоримъ:
ако имате вѣра колько то
сїнапово то зѣрно, ще да
речете на тѣла гора, преме-
стї се ѿ тѣка тамъ, и ще

да се преместї: и никол
вѣщъ не ще да ви вѣде не
возможна.

21 И таа рѣдъ дѣтъ га-
не извѣзи, токмо съ моли-
тва и постъ.

22 И като живѣеха синъ
Іоанъ въ Галілеа, рече имъ
Іисусъ: Сынъ человѣческій
ще да вѣде предаденія въ
р҃же те на-человѣкы ще.

23 И ще да го оукіатъ, и
въ трѣтіагъ дѣнь ще да вос-
кресне, и ѿкорвихасемногъ.

24 И когдѣ дойдохъ въ
Капернаумъ, пристажиша
при Петръ, синя щото со-
бираха дѣдрѣхъ тѣ, и ре-
коха: вѣши оучитель не
ще ли да плати дѣдрѣхъ
те; рече имъ Петръ, Ей, (ще
пласти).

25 И когдѣ вѣзвѣ вѣ кѣ-
ши, преварї го Іисусъ, и рѣ-
че мѣ: щоти се чиши Сімѡ-
не; царю тѣ земни ѿ кой
зематъ дѣноци; или кин-
сона; ѿ свой тѣ ли сынове,
или ѿ чужды тѣ;

26 Рече мѣ Петръ ѿ чужды
те; рече мѣ Іисусъ: скобод-
ни са прѣце сынове тѣ.

27 Но да ги не складни-
ме, идї на морѣ то, и Фар-
лъ вѣдица та, и перва та
рыба, щото оубоишъ, зе-
мї, и ѿговори оуста та и, и
ще да намериша Единъ ста-
тиръ: нѣго земї, и дай имъ
го за мене, и за сїбе.